

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Hoofdbedekking

Een van de meest gestelde vragen gaat over hoofdbedekking voor mannen en vrouwen. We willen deze kwestie graag op twee niveaus behandelen. Ten eerste kijken we naar de kwestie autoriteit en ten tweede kijken we naar het dragen van een fysieke hoofdbedekking.

1 Corinthiërs 11:3-16

Maar ik wil dat u weet dat Messias het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Messias. Iedere man die bidt of profeteert en iets op zijn hoofd heeft, onteert zijn hoofd. Iedere vrouw echter die bidt of profeteert met onbedekt hoofd, onteert haar eigen hoofd, want het is precies hetzelfde alsof zij kaalgeschoren is. Want als een vrouw het hoofd niet bedekt heeft, laat zij zich dan ook maar kaal knippen. Als het echter voor een vrouw schandelijk is kaalgeknipt of kaalgeschoren te zijn, laat zij dan het hoofd bedekken. Een man moet het hoofd namelijk niet bedekken, omdat hij het beeld en de heerlijkheid van God is. De vrouw is echter de heerlijkheid van de man. De man immers is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man. Want ook is een man niet geschapen omwille van de vrouw, maar een vrouw omwille van de man. Daarom moet de vrouw een teken van gezag op het hoofd hebben, omwille van de engelen. Evenwel is de man niet zonder de vrouw, en de vrouw niet zonder de man, in de Heere. Want zoals de vrouw uit de man voortkomt, zo is ook de man er door de vrouw, maar alle dingen zijn uit God. Oordeel bij uzelf: is het gepast dat een vrouw met onbedekt hoofd tot God bidt? Of leert ook de natuur zelf u niet dat als een man lang haar draagt, het een oneer voor hem is? Maar als een vrouw lang haar draagt, is het voor haar een eer, omdat het lange haar als een bedekking aan haar gegeven is. Maar als iemand op twist uit lijkt te zijn, wij hebben een dergelijke gewoonte niet, en de gemeenten van God evenmin.

In dit onderwijs legt de apostel Paulus de juiste orde van autoriteit uit waarbinnen de gelovige gemeenschap, in het bijzonder binnen de context van huwelijk en familie, moet functioneren. In de rest van zijn brieven maakt Paulus onderscheid tussen de fysieke en de geestelijke mens.

Romeinen 8:5-8

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest. Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede. Immers, het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het

onderwerpt zich namelijk niet aan de Wet van God, want het kan *dat* ook niet. En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

1 Corinthiërs 2:14

Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

Romeinen 7:14

Want wij weten dat de Wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

Romeinen 8:9

Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Messias niet heeft, die is niet van Hem.

Romeinen 8:13-14

Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven. Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God.

De geestelijke mens is onderworpen aan de richting en het onderwijs van de Geest van Messias. Laten we de belofte van de Messias niet vergeten.

Johannes 14:16

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, *namelijk* de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

Johannes 14:26

Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Johannes 16:13

Maar wanneer Die komt, de Geest van de waarheid, zal Hij u de weg wijzen in heel de waarheid, want Hij zal niet vanuit Zichzelf spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.

Hier zegt Jezus (in het Hebreeuws Jesjoea) tegen ons dat de Geest van de Heilige niet iets zal onderwijzen dat in strijd is met iets dat Jesjoea al aan zijn discipelen heeft geleerd. Met andere woorden, dezelfde Geest die de pure Wet van God, de Torah, verkondigde in Jesjoea, zal nu de pure Torah leren door zijn volgelingen, als ze zich aan dezelfde Geest onderwerpen. Het is dan ook niet vreemd dat de profeten al zeiden dat dát de kern zou zijn van wat de Geest van God zou doen in het Nieuwe Verbond.

Ezechiël 36:26-27

Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en *dat* u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Jeremia 31:33

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt Jahweh: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

We moeten niet vergeten dat Jesjoea kwam om de Torah te vervullen, niet om die weg te doen, of eraan toe te voegen of ervan af te doen. Jesjoea onderwierp zich volledig aan het woord van de Vader en maakte en onderwees niet zijn eigen ideeën, inzettingen, verordeningen of geboden. In de Torah wordt het duidelijk verboden om toe te voegen aan of af te doen van de Torah. Als het overtreden van de Wet van God zonde is (1 Johannes 3:4), en er in de Wet van God staat dat we niet mogen toevoegen aan of afdoen van de Wet van God, dan kon Jesjoea dat ook niet doen. Als Hij dat wel had gedaan, zondigde Hij volgens de Bijbelse definitie van zonde. Maar wij weten dat Jesjoea niet zondigde. Hij voegde niet toe en deed niet af van wat al was opgeschreven als Wet van God. Onze Messias Jesjoea was er heel duidelijk over dat Hij alleen de wil van Zijn Vader deed in woord en werk.

Deuteronomium 4:2

U mag aan het woord dat ik u gebied, niets toevoegen en er *ook* niets van afdoen, opdat u de geboden van Jahweh, uw God, die ik u gebied, in acht neemt.

Deuteronomium 12:32

Dit alles wat ik u gebied, moet u nauwlettend in acht nemen. U mag er niets aan toevoegen en er *ook* niets van afdoen.

Mattheus 5:17 (Jesjoea aan het woord)

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet (Torah) of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

Johannes 4:34

Jesjoea zei tegen hen: Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbreng.

Johannes 5:17

Maar Jesjoea antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk *ook*.

Johannes 5:19

Jesjoea dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

Johannes 5:30

Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

Johannes 5:43

Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen.

Johannes 6:38

Want Ik ben uit de hemel neergedaald, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft.

Johannes 7:16

Jesjoea antwoordde hun en zei: Mijn onderricht is niet van Mij, maar van Hem Die Mij gezonden heeft.

Het is duidelijk dat onze Messias zich onderwierp aan zijn Vader, zoals Paulus zei. Jesjoea verwierp de praktijken van zijn tegenstanders die zichzelf de autoriteit van de Vader hadden toegekend en andere gelovigen hun eigen geboden en aanpassingen oplegden door die te onderwijzen als autoriteit.

Marcus 7:6-13

Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat:

‘Dit volk eert Mij met de lippen,
maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan.
Maar tevergeefs eren zij Mij
door leringen te onderwijzen *die* geboden van mensen *zijn*.

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, *zoals* het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: *Het is korban* (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, *is het met hem in orde*. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of zijn moeder te doen, en *zo* maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

Mattheus 23:1-4

Toen sprak Jesjoea tot de menigte en tot Zijn discipelen: De Schriftgeleerden en de Farizeeën zijn gaan zitten op de stoel van Mozes; daarom, al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem *dat* in acht en doe *het*; maar doe niet naar hun werken, want zij zeggen het, maar doen het *zelf* niet. Want zij binden lasten samen die zwaar zijn en moeilijk om te dragen, en zij leggen ze op de schouders van de mensen; maar zij willen die zelf met geen vinger verroeren.

Jesjoea waarschuwde zijn discipelen tegen de vermenging van menselijke gewoontes met de Torah, en ook tegen het heerschappij voeren over anderen zoals de religieuze en seculiere leiders van die tijd graag deden.

Mattheus 16:6

Jesjoea zei tegen hen: Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën.

Mattheus 20:25

En toen Jesjoea hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn, zoals *ook* de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te

worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Hier laat Jesjoea ons heel duidelijk zien wat het betekent om je te onderwerpen aan de autoriteit van iemand anders. Jesjoea is niet gekomen om voor Zichzelf te leven of zijn eigen wil en ambities uit te voeren, maar Hij onderwierp zich volledig aan de wil van de Vader, ook al moest Hij daarvoor een hoge prijs betalen.

Filippenzen 2:5-8

Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Messias Jesjoea was, Die, hoewel Hij in de gestalte van God was, het niet als roof beschouwd heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, *tot* de kruisdood.

Paulus onderwijst dat de gelovige man zich volledig moet onderwerpen aan de Geest van Messias. De man mag alleen maar bidden of onderwijzen vanuit de autoriteit van de Geest van Messias. Nu moeten we deze vraag beantwoorden: “Waarom kreeg de man de autoriteit om het hoofd van het gezin te zijn?” Om die vraag te beantwoorden moeten we teruggaan naar het scheppingsverhaal. De Torah maakt het heel duidelijk dat Adam, of de mens, naar het beeld van God is geschapen. We weten door Messias echter dat God geest is en niet vleeselijk.

Johannes 4:24

God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten *Hem* aanbidden in geest en waarheid.

Numeri 23:19

God is geen man, dat Hij liegen zou, of een mensenkind, dat Hij *ergens* berouw over hebben zou. Zou Hij *iets* zeggen en *het* dan niet doen? Zou Hij spreken en het niet gestand doen?

1 Samuel 15:29

Ook liegt de Onveranderlijke van Israël niet, en Hij heeft er geen berouw over; want **Hij is geen mens**, dat Hij ergens berouw over hebben zou.

Job 9:32

Want **Hij is niet een man** zoals ik, aan Wie ik antwoord zou kunnen geven, als wij samen voor het gerecht komen.

Als we over de Schepper spreken alsof Hij een mens is, dan doen we dat voor ons gemak en om het zelf beter te kunnen begrijpen. In werkelijkheid is de Schepper Geest, zonder lichaam dat hem zou beperken in tijd of ruimte. Daarom moeten we begrijpen, dat als de Torah zegt dat Adam of de man is geschapen naar het beeld van God, dat het er dan niet om gaat hoe Hij eruitziet. In plaats daarvan laat de Torah ons zien dat Adam naar het beeld van God moest zijn in de manier waarop hij heerschappij had over de schepping, in het bijzonder over de dierenwereld, en over de manier waarop hij leven schiep.

Genesis 1:26-28

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers

over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

Het is dan ook duidelijk dat de unieke roeping van de mens was om het beeld te zijn van de onzichtbare Schepper. Adam is zo geschapen dat hij de noodzakelijke kennis en begrip zou ontvangen door directe openbaring van de Schepper. De Geest van God kon met de geest van Adam communiceren, waardoor zijn ziel zou weten hoe hij de dingen moest bekijken, hoe hij over zaken moest denken, hoe hij ze moest begrijpen en hoe hij zich erover moest voelen. Het lichaam van Adam kreeg informatie over hoe hij moest omgaan met de wereld om hem heen. Op deze manier zou Adam zich onderwerpen aan de openbaring van de Schepper en daarbij het beeld laten zien van God aan de wereld om hem heen. Eva werd geschapen om Adam te helpen dit beeld uit te dragen.

Genesis 2:20-23

Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als *iemand* tegenover hem. Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam een van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen.

Daar heeft Paulus het over als hij zegt dat de vrouw uit de man is en is geschapen voor de man.

1 Corinthiërs 11:8-9

De man immers is niet uit de vrouw, maar de vrouw uit de man. Want ook is een man niet geschapen omwille van de vrouw, maar een vrouw omwille van de man.

De roeping van Eva was om Adam te helpen om in de wereld het beeld van de Schepper openbaar te maken. Deels, maar niet exclusief, zou Eva deze roeping volbrengen doordat zij kinderen kreeg en Adam hielp om leven voort te brengen. Toen Eva van de verboden vrucht van de boom van kennis at, en daarna haar man ervan te eten gaf, faalde ze in haar goddelijke roeping. In plaats van dat ze zich onderwierp aan Adam, luisterde ze naar haar eigen wil en haar dierlijke natuur. Door het krijgen van kinderen was Eva in staat om zich enigszins van deze fout te herstellen omdat ze haar man daarin hielp met het voortbrengen van leven en het beeld van de Schepper herstellen. Daarnaast verwijst Paulus in zijn brief aan Timotheüs.

1 Timotheüs 2:14-15

En niet Adam is misleid, maar de vrouw is, toen zij misleid werd, tot overtreding gekomen. Maar zij zal in *de weg van* het baren van kinderen zalig worden, als zij blijft in geloof, liefde en heiliging, *gepaard* met bezonnenheid.

Omdat Eva zei dat ze was misleid door de slang, plaatste de Schepper Adam boven haar als bescherming om haar te leiden, te beschermen en de richting te wijzen.

Genesis 3:13

En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb *ervan* gegeten.

Genesis 3:16

Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen.

De autoriteit van de man en vader over zijn huishouden wordt uitgewerkt in het onderwijs over beloften in de Torah.

Numeri 30:1-15

Mozes sprak tot de hoofden van de stammen van de Israëlieten: Dit is de zaak die de HEERE geboden heeft: Wanneer een man de HEERE een gelofte doet of een eed zweert om een verplichting op zich te nemen, dan mag hij zijn woord niet schenden; overeenkomstig alles wat uit zijn mond komt, moet hij doen.

Maar wanneer een vrouw de HEERE een gelofte doet, en in haar jeugd, terwijl ze *nog* in het huis van haar vader *woont*, een verplichting *op zich* neemt, en haar vader van haar gelofte hoort en van haar verplichting, die zij op zich genomen heeft, en haar vader tegen haar zwijgt, dan zijn al haar geloften en elke verplichting die zij op zich genomen heeft, van kracht. Maar als haar vader haar *ervan* afhoudt, op de dag dat hij van al haar geloften hoort en van de verplichtingen die zij op zich genomen heeft, dan is het niet van kracht. De HEERE zal het haar vergeven, want haar vader heeft haar *ervan* afgehouden.

Maar als zij een man heeft, en haar geloften of de onbezonnen uitspraak van haar lippen, waarmee zij een verplichting op zich genomen heeft, op haar rusten, en haar man hoort *ervan*, maar hij zwijgt tegen haar op de dag dat hij *ervan* hoort, dan zijn haar geloften van kracht, en zijn de verplichtingen die zij op zich genomen heeft, van kracht. Maar als haar man op de dag dat hij *ervan* hoort, haar *ervan* afhoudt, dan verbreekt hij haar gelofte, die op haar rust, en de onbezonnen uitspraak van haar lippen, waarmee zij een verplichting op zich genomen heeft, en de HEERE zal het haar vergeven.

Wat betreft de gelofte van een weduwe of van een verstoten vrouw: alles waartoe zij zichzelf verplicht heeft, is voor haar van kracht.

Maar als zij in het huis van haar man een gelofte aflegt, of met een eed een verplichting op zich neemt, en haar man *ervan* hoort, maar tegen haar zwijgt en haar *er* niet *van* afhoudt, dan zijn al haar geloften van kracht en is elke verplichting die zij op zich genomen heeft, van kracht. Maar als haar man op de dag dat hij *ervan* hoort, deze nadrukkelijk verbreekt, dan is geen enkele uitspraak van haar lippen, van haar geloften en van de verplichting tegenover haarzelf van kracht; haar man heeft die verbroken en de HEERE zal het haar vergeven. Elke gelofte en elke verplichting onder ede om zichzelf te verootmoedigen, kan haar man bekrachtigen of kan haar man verbreken. Maar als haar man dag na dag nadrukkelijk tegen haar zwijgt, bekrachtigt hij al haar geloften of al de verplichtingen die op haar rusten; hij bekrachtigt ze, omdat hij op de dag dat hij *ervan* hoorde, tegen haar gezwegen heeft. Maar als hij, nadat hij *ervan* gehoord heeft, ze *pas later* nadrukkelijk verbreekt, dan laadt hij haar ongerechtigheid op zich.

Hier zien we dat een vader en/of echtgenoot de autoriteit krijgt om beloften van zijn jonge dochter en zijn vrouw te bekrachtigen dan wel te annuleren. Als een jonge of minderjarige dochter, die in het huis van haar vader woont, een belofte doet, dan kan de vader (op het moment dat hij *ervan* hoort) die bekrachtigen of tenietdoen. Als zijn dochter echter een volwassen vrouw is, die op zichzelf woont, dan kan haar vader haar belofte niet tenietdoen. Alleenstaande volwassen vrouwen, die op zichzelf wonen, zijn NIET onder de bedekking van hun vader. Een getrouwde vrouw is ook niet meer onder de bedekking van haar vader, maar onder die van haar man. We moeten daarbij vermelden dat een gescheiden vrouw of een weduwe niemand heeft om haar beloften teniet te doen, en ze daarom moet volbrengen, net zoals een man dat moet.

Het is duidelijk dat gescheiden vrouwen en weduwes op dezelfde manier worden behandeld als mannen. Net zoals de vader de autoriteit had om de belofte van zijn dochter in haar jeugd teniet te doen of te bekrachtigen, zo heeft haar man die autoriteit nu overgenomen in de huwelijksrelatie.

Laat het heel duidelijk zijn dat **MANNEN GEEN AUTORITEIT HEBBEN OVER VROUWEN**. Het idee dat alle mannen autoriteit hebben over alle vrouwen is een volledig verkeerde toepassing van de Bijbel. Mannen hebben geen autoriteit over vrouwen in het algemeen. Een man heeft autoriteit over zijn eigen vrouw, en vaders hebben autoriteit over hun kinderen. Het is van wezenlijk belang dat we het verschil begrijpen tussen een man en een echtgenoot en vader. Mijn vrouw hoeft zich niet aan iedere man te onderwerpen die ze tegenkomt en haar wil gezeggen. De Bijbel is duidelijk dat ze zich alleen aan haar eigen man moet onderwerpen.

Efeziërs 5:22

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere,

Kolossenzen 3:18

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals het behoort in de Heere.

We kunnen duidelijk zien dat het onderwijs van Paulus is geworteld in Torah. Adam moest zich onderwerpen aan de Geest van Messias, terwijl Eva zich moest onderwerpen aan haar eigen man. Het idee dat hedendaagse gelovigen zich zouden moeten onderwerpen aan een rabbijn, paus, prediker of voorganger is **VERKEERD!** Paulus is er nogal duidelijk over dat het hoofd van elke man Messias is, en niet de kerk. Het systeem van het verheffen van een mens als autoriteit over een hele gemeenschap van onwetende gelovigen heet Nicolaïtisme. Het Griekse woord “Niko” betekent “overwinnen”. Het Griekse woord “Laos” betekent “volk.” Als samengesteld woord betekent “Nicolaïtisme” “het volk overwinnen”. Het idee dat alle volgelingen van Jesjoea zich nu moeten onderwerpen aan een professionele religieuze leider is een heidens gebruik. In feite is het zelfs een gebruik dat de opgestane Messias haat.

Openbaring 2:15

Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaïeten en dat haat Ik.

Openbaring 2:6

Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaïeten haat, die ook Ik haat.

Meteen na de Tien Geboden staat er in de Torah een verhaal over een Hebreeuwse slaaf. In deze instructie wordt een voorziening geboden voor een Hebreeuwse slaaf die zoveel van zijn meester houdt dat hij ervoor kiest om slaaf te blijven in diens huis, zelfs nadat hij aan zijn wettelijke verplichtingen heeft voldaan.

Exodus 21:2-6

Wanneer u een Hebreeuwse slaaf koopt, moet hij zes jaar dienen, maar in het zevende mag hij zonder te betalen als vrij *man* vertrekken. Als hij alleen gekomen is, moet hij alleen vertrekken, *en* als hij getrouwd is, mag zijn vrouw met hem vertrekken. Als zijn meester hem een vrouw gegeven heeft en zij zonen of dochters bij hem gebaard heeft, dan zal de vrouw met haar kinderen aan haar meester blijven toebehoren en moet hijzelf alleen vertrekken. Maar als de slaaf nadrukkelijk zegt: Ik heb mijn meester, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet als vrij *man* vertrekken, dan moet zijn meester hem bij de rechters brengen. Hij moet hem bij de deur of de deurpost brengen. Zijn meester moet dan met een priem zijn oor doorboren. Zo zal hij hem voor eeuwig dienen.

Veel gelovigen zien in dit onderwijs een schaduwbeeld van Jesjoea de Messias. Jesjoea is de slaaf die zoveel van Zijn meester hield dat Hij voor Hem doorboord wilde worden. Alhoewel deze instructie een positieve en liefdevolle voorziening lijkt, werd er neergekeken op mensen die zichzelf op dergelijke wijze 'vastlegden'. De kinderen van Israël waren slaven en dienstknechten in Egypte. JHWH heeft heel wat moeten bewerken om ze te bevrijden uit die slavernij.

Daarom werd iemand die zich liever onderwierp aan een ander mens dan aan JHWH gezien als iemand die de autoriteit van JHWH afwees ten koste van de autoriteit van een sterfelijk mens. We kunnen dit voorbeeld gebruiken om de woorden van Paulus beter te begrijpen als hij spreekt over een man die met bedekt hoofd bidt. Paulus zegt duidelijk dat de man de eer heeft om rechtstreeks onder de autoriteit van de Messias te staan. De man heeft de mogelijkheid om directe openbaring van de Heilige te ontvangen door gebed en studie. Daarom is het zo, dat als een man er voor kiest om niet in directe relatie te staan met Jahweh door de Geest van Messias, maar in plaats daarvan zijn autoriteit, kennis en begrip van een andere man ontvangt, hij wordt gezien als schaamteloos en een belediging voor de Schepper. De man moest rechtstreeks onder de Messias wandelen. Het kiezen van een ander hoofd staat in vergelijking met het afwijzen van leiderschap, sturing, bescherming, zegeningen en roeping van de Messias.

Omdat de man was geschapen om rechtstreeks onder het leiderschap of de autoriteit van de Messias te zijn, is het voor een man een schande om te bidden of te profeteren onder een andere autoriteit. Gelovige mannen moeten zich niet onder de autoriteit van een rabbijn, paus, prediker, voorganger of hun vrouw stellen. Het zoeken naar een ander hoofd dan de Geest van Messias is je gelijkstellen aan hen die in de wildernis in opstand kwamen, die JHWH afwezen voor een aardse koning en die hulp en raad zochten bij naburige volken, in plaats van de Heilige om raad te vragen.

Vrouwen hebben een goddelijke roeping om hun echtgenoten te helpen om de openbaring van JHWH te laten zien in deze wereld. Als de vrouwen hun roeping om een hulp voor hun man te zijn vervullen, moeten ze zichzelf onderwerpen aan degene die de openbaring ontvangt. Daarom zijn vrouwen onder de bedekking van hun man, die zelf onder de bedekking van de Messias is.

Op dit punt moeten we een belangrijke vraag beantwoorden: "Kunnen vrouwen directe openbaring ontvangen van de Heilige door de Geest van Messias?" Het antwoord daarop is duidelijk "ja." Maar dat wat zij ontvangen moeten ze delen met de man voor wie ze zijn geroepen om zijn hulp en ondersteuning te zijn. Ook al heeft de vrouw een aantal bijzondere inzichten ontvangen uit haar gebed en studie, ze moet zich nog steeds onderwerpen aan de autoriteit van haar man. Met andere woorden, het is normaal dat vrouwen studeren en hun kennis delen met hun man; maar uiteindelijk is de man degene die de autoriteit heeft om al dan niet toe te staan dat die informatie wordt gebruikt.

Ik wil heel duidelijk zijn dat er nergens in de Torah of in de brieven van Paulus staat dat vrouwen slaven moeten zijn van mannen, en ook niet dat ze alleen maar goed zijn om te koken, schoon te maken en kinderen te krijgen. Vrouwen, en in het bijzonder echtgenotes moeten een rijk gebeds- en studieleven hebben. Voor vrouwen moet deze gebeds- en studietijd onder de autoriteit, bescherming en leiding van hun echtgenoot zijn, met als doel hun echtgenoten te helpen om de roeping om het beeld van JHWH te zijn voor deze wereld, te volbrengen.

We willen ook heel duidelijk noemen dat de aard van deze autoriteit niet heersend, dominerend, vernederend, gemeen of onderdrukkend moet zijn. Zowel Jesjoea als Paulus zijn er duidelijk over hoe leiderschap bij gelovigen eruit hoort te zien.

Mattheus 20:25-28

En toen Jesjoea hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn, zoals *ook* de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

Efeziërs 5:22-33

Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals aan de Heere, want de man is hoofd van de vrouw, zoals ook Messias Hoofd van de gemeente is; en Hij is de Behouder van het lichaam. Daarom, zoals de gemeente aan Messias onderdanig is, zo *behoren* ook de vrouwen in alles hun eigen mannen *onderdanig te zijn*. Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Messias de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door*haar* te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn. Zo moeten de mannen hun eigen vrouwen liefhebben als hun eigen lichamen. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals ook de Heere de gemeente. Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot; maar ik spreek met het oog op Messias en de gemeente. Kortom, ook u moet, ieder in het bijzonder, uw eigen vrouw net zo liefhebben als uzelf; en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.

We moeten ook letten op het belang van de huwelijksrelatie die wordt vermeld in de instructie van Paulus aan de Efeziërs. Een deel van de reden dat de vrouw zich onderwerpt aan de autoriteit van de man is omdat ze een andere rol speelt in het goddelijke schaduwspel. De huwelijksrelatie van gelovigen moet een proclamatie zijn van het huwelijk van JHWH met de kinderen van Israël. Binnen de huwelijksrelatie, wordt de verbondsrelatie tussen JHWH en Israël gepersonifieerd. Net zoals Israël, de bruid, zich moet onderwerpen aan JHWH, zo moet ook de gelovige vrouw zich onderwerpen aan haar gelovige echtgenoot. Net zoals JHWH volhardend van Israël houdt en haar vergeeft, zo moet de man zijn vrouw liefhebben en vergeven. Hier zien we dat de huwelijksrelatie tussen man en vrouw een zichtbaar woord, een tastbare betekenis is van het dagelijks communiceren van wederzijdse liefde die er moet zijn tussen Israël en JHWH. Dat brengt ons bij het tweede deel van deze studie, het gebruik van letterlijke bedekkingen.

Hoewel de mens in eerste instantie was geschapen om vooral een geestelijk gemotiveerd wezen te zijn die in geestelijke gemeenschap leeft met de Geest van God, veranderde dat door de zondeval. Nadat hij van de vrucht van de verboden Boom van Kennis van Goed en Kwaad had gegeten, werden de ogen van de mens geopend. Vanaf de zondeval is de mens eraan gewend geraakt om zich meer te laten leiden door zijn gevoel dan door zijn geest. Daarom zoekt de mens vaak naar middelen om geestelijke werkelijkheden uit te drukken in fysieke manieren. Dat is ook het geval bij hoofdbedekkingen.

Hoewel het voor Talmoedische joodse mannen een gewoonte is om een kiepa te dragen tijdens het gebed, is dit slechts een traditie en geen Torah. Als Paulus onderwijst dat het een schande is dat een man bidt of profeteert met zijn hoofd ergens “onder” (het Griekse woord is “kata”) dan heeft hij het niet zozeer over een kiepa of talliet maar over autoriteit, zoals we al eerder noemden. Het is een schande als een man bidt of profeteert door enige andere autoriteit dan door de Geest van Messias. Paulus is ook behoorlijk duidelijk dat het GEEN gewoonte is dat mensen hun hoofd bedekken met wat dan ook tijdens het bidden.

1 Corinthiërs 11:16

Maar als iemand op twist uit lijkt te zijn, **wij hebben een dergelijke gewoonte niet, en de gemeenten van God evenmin.**

Het was echter een cultureel gebruik dat getrouwde vrouwen hun hoofd in het openbaar bedekt hielden en ook tijdens het bidden. De hoofdbedekking van een getrouwde vrouw werd gezien als een daad van zedigheid en respect voor haar man. Jonge, ongetrouwde vrouwen lieten hun haren wel zien, terwijl getrouwde vrouwen hun glorie (haar) bedekten en de aanblik daarvan voorbehielden aan hun echtgenoot. Zoals Paulus zegt was het lange haar van een vrouw haar glorie. Een jonge vrouw die op zoek was naar een man zou haar haren laten wapperen in de hoop daarmee een man aan te trekken. Als de jonge vrouw echter verloofd was dan ging ze haar haar bedekken omdat het anders leek of ze aan het flirten bleef. Dus de hoofdbedekking van een vrouw werd gezien als een publieke verklaring dat ze onder de bedekking van haar man was. We kunnen een prachtig voorbeeld van deze verklaring zien in de Torah. Toen de knecht van Abraham terugkwam uit het oosten met een vrouw voor Izaäk, zag Rebecca Izaäk vanaf een afstand en ze vroeg wie hij was. Toen de knecht zei dat hij haar verloofde was, stapte Rebecca van haar kameel en bedekte zich.

Genesis 24:65

Zij zei tegen de dienaar: Wie is die man die ons in het veld tegemoet komt lopen? De dienaar antwoordde: Dat is mijn heer. Toen pakte zij *haar* sluier en bedekte zich.

Rebecca had er in toegestemd om te trouwen met Izaäk voordat ze hem zelfs had gezien. Dat ze zichzelf bedekte was geen uiting van schuchterheid. Door zichzelf met een sluier te bedekken verklaarde ze Izaäk haar bereidheid om zich te onderwerpen aan zijn bedekking. Paulus onderwijst dat er een duidelijk onderscheid moet zijn qua autoriteit in het lichaam van gelovigen. Dus als er een symbool moet zijn van deze autoriteit dan moet daarbij onderscheid worden weergegeven.

Laat het heel duidelijk zijn dat de kwestie waar Paulus het over heeft een “**gebruik**” van mensen is, geen **gebod** van JHWH. Volgens Paulus zijn mannen rechtstreeks onder de Messias en moeten ze daarom hun hoofd niet bedekken als ze bidden of profeteren om daarmee te laten zien dat er niemand en niets is tussen de man en de Messias – geen rabbijn, geen paus, geen voorganger en geen prediker. Vrouwen echter zijn onder hun echtgenoten en moeten daarom hun hoofd bedekken (ze moeten dus onder de autoriteit van hun man zijn) als ze profeteren en als ze bidden. Omdat de man onderdeel is van het lichaam van Messias, is de vrouw ook deel van het lichaam van Messias, want ze is een vlees met haar man.

Paulus onderwijst dat een vrouw die bidt of profeteert zonder haar hoofd te bedekken (onder de autoriteit zijn van haar man) haar hoofd onteert en schande op zich brengt. Als ze bidt met onbedekt hoofd is dat alsof ze haar hoofd heeft geschoren. Paulus vervolgt dat, net zoals de Schepper de vrouw lang haar gaf als glorieuze hoofdbedekking in haar jeugd, Hij haar ook heeft voorzien van een man die een eerbare hoofdbedekking voor haar zal zijn in haar gehuwde leven. Als een getrouwde vrouw haar geestelijke hoofd onteert, is dat vergelijkbaar met de schande van een geschoren hoofd hebben, waardoor haar naakte hoofd zichtbaar werd. Er zijn mensen die ten onrechte beweren dat het haar van een vrouw voldoende bedekking is om te voldoen aan het onderwijs van Paulus. Wij zijn het daar absoluut niet mee eens. Het is duidelijk dat Paulus onderwijst dat mannen hun hoofd niet moeten bedekken (onder de autoriteit van iemand anders) als ze profeteren en bidden. Als haar wordt gezien als bedekking, dan moeten alle mannen hun hoofd scheren of kaal worden om te voldoen aan wat Paulus onderwijst. Het is duidelijk dat haar niet de bedekking is waar Paulus op doelt. Paulus heeft het over de kwestie van autoriteit. Als deze autoriteit ritueel of symbolisch moet worden uitgebeeld, dan moet er een sluier worden gebruikt waarmee het haar van de vrouw wordt bedekt.

Paulus zegt dat het haar van een man niet hetzelfde moet zijn als het haar van een vrouw. Daarmee bevestigt Paulus dat mannen zich niet moeten kleden of doen zoals vrouwen, en vrouwen zich niet moeten kleden en doen zoals mannen. Dat staat ook in de Torah.

Deuteronomium 22:5

De kleren van een man mogen niet door een vrouw *gedragen* worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor Jahweh, uw God, een gruwel.

Als we het in een bredere context bekijken, dan gaat dit Bijbelgedeelte over een vrouw die zich de autoriteit van haar man toe-eigent en daardoor chaos en tweedracht veroorzaakt in haar gezin. Paulus zegt dan ook dat vrouwen niet moeten bidden of profeteren buiten de autoriteit van hun man om. Mannen moeten niet bidden of profeteren onder de autoriteit van iemand anders dan de Messias.

Paulus leert duidelijk onderscheid en verschil in de manier waarop mannen en vrouwen bidden en profeteren. Als we dit tastbaar willen maken dan zegt Paulus dat mannen hun hoofd eren door het niet te bedekken als ze bidden of profeteren, om daarmee te laten zien dat er geen andere autoriteit boven hen is dan Messias. Vrouwen aan de andere kant eren hun hoofd als ze het bedekken om daarmee te laten zien dat ze onderworpen zijn aan de bedekking van hun echtgenoot, zoals de Torah onderwijst. Nogmaals moeten we bedenken dat Paulus reageert op een specifiek **gebruik** van de gelovigen in Corinthe en niet op iets dat elders in het lichaam van Messias wordt geïmplementeerd.

1 Corinthiërs 11:16

Maar als iemand op twist uit lijkt te zijn, wij hebben een dergelijke **gewoonte** niet, en de gemeenten van God evenmin.

We gaan deze kwestie nu op een praktische manier bekijken.

Moeten vrouwen bidden met een fysieke bedekking op hun hoofd?

Laten we bedenken dat Paulus niet refereert aan een gebod van JHWH maar aan een menselijk gebruik. Wij geloven dat Paulus suggereert dat als het in een lichaam van gelovigen de gewoonte is om op fysieke manier deze kwestie van autoriteit te demonstreren, er dan onderscheid moet worden gemaakt tussen de manier waarop mannen dan wel vrouwen bidden. Daarom leert Paulus dat een getrouwde vrouw een bedekking over haar hoofd en haar moet hebben als ze bidt en profeteert. Vergeet echter niet dat het hier om een gebruik gaat en niet om een gebod.

Moeten getrouwde vrouwen te allen tijde een bedekking dragen over hun hoofd?

Dat is een persoonlijke keus. Nergens in de Torah of in het onderwijs van Jesjoea wordt aan vrouwen, of ze nu wel of niet getrouwd zijn, de opdracht gegeven om hoofdbedekking te dragen. Suggesteren dat het nu een gebod is, is een directe overtreding van Deuteronomium 4:2 of Deuteronomium 12:32 omdat je dan toevoegt aan Torah. Ook al is het een geaccepteerd en verondersteld cultureel gebruik, het is geen rechtstreeks of positief gebod van JHWH.

Van veel groter belang zijn juiste autoriteit, erkenning van het hoofd en bescheidenheid in kleding en verschijning. Als een vrouw echter haar man wil eren door een hoofdbedekking te dragen, dan is er geen wet die dat verbiedt. Dergelijke zaken moeten tussen de man en zijn vrouw worden besproken. Wij geloven niet dat een man zijn vrouw moet opdragen om een hoofdbedekking te dragen, omdat het geen gebod van de Torah of de Messias is. Maar als de Geest van Messias de vrouw er van overtuigt, dan moet haar man het niet ontmoedigen.

Moeten mannen met bedekte hoofden bidden?

Er staat nergens in de Torah dat een man zijn hoofd moet bedekken als hij bidt of profeteert. Er is geen wet die een hoofdbedekking verbiedt, maar het is niet nodig dat een man zijn hoofd bedekt tijdens het gebed. Terwijl voor de hogepriester juist wel het gebod geldt om een hoofdbedekking te dragen als hij dienst doet in het heiligdom, is er voor een gewone Israëliet geen gebod om het hoofd te bedekken tijdens het bidden of onderwijzen. Paulus maakt heel duidelijk dat een dergelijke praktijk van hoofd bedekken voor gebed geen gewoonte was in de gemeenschap van gelovigen. Het idee dat mannen hun hoofd bedekt **moeten** hebben met een hoed of doek, of zelfs met een talliet, om te kunnen bidden, is slechts traditie en onderwijs van rabbijnen en niet uit Torah.

Het laatste vers dat we willen behandelen is 1 Corintheërs 11:10:

1 Corintheërs 11:10

Daarom moet de vrouw een teken van gezag op het hoofd hebben, omwille van de engelen.

Wat betekent engelen? Het gaat in 1 Corintheërs 11:10, naar onze mening -voor wat die waard is- niet over “hemelse” engelen of nefiliem of iets dergelijks.

Het staat in de context van Bijbelse autoriteit en het doel van een man en een vrouw.

Ons belangrijkste levensdoel is gehoorzaamheid aan de geboden van God en anderen helpen om dat ook te doen.

Om jezelf in overeenstemming te brengen naar het beeld van God en anderen helpen om dat ook te doen.

Paulus merkt in het voorgaande vers op, dat een vrouw is geschapen om de man.

De vrouw moet een geschikte hulp zijn in het ondersteunen van haar man als hij de Torah overbrengt aan de volken, allereerst door de orde in zijn eigen huis, en vervolgens, daarvanuit, als “boodschapper”.

Het Griekse woord voor engel betekent niet altijd hemels wezen, en in deze context past dat ook helemaal niet.

Paulus heeft het hier over de rol van de man als boodschapper en de rol van de vrouw daarin, en daarom over de aard van de autoriteit in het huishouden die nodig is om effectief te werk te kunnen gaan.

Dus samenvattend:

- De Torah gebiedt de vrouw niet om een hoofdbedekking te dragen.
- We mogen niet toevoegen aan of afdoen van de Torah. (Deuteronomium 4:2)
- Het onderwijs van Paulus over deze kwestie, richt zich op het feit dat de man de geestelijke hoofdbedekking is van zijn vrouw, en dat de Messias de ‘hoofdbedekking’ is van de man.
- Het dragen van een hoofdbedekking door vrouwen is een typisch gebruik van de Hebreeuwse cultuur en is toegestaan, maar geen gebod uit de Torah.
- Als Paulus vrouwen zou opdragen om een hoofdbedekking te dragen, dan zou hij gelden als valse profeet volgens Deuteronomium 13 omdat hij zou toevoegen aan de Torah.

We hopen dat deze studie je tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)